

til, og allermindest paa det Grundlag, som her er stiftet frem, som det Vigtige og Afgjørende, nemlig det, at naar en Eiendom i en kort Tid for Aarhundreder tilbage har været i Kongens Eie, at den derfor den Dag idag skal tilhøre Staten. Gud naade Eiendomsretten i Landet, naar hver Gaard og hvert Huus, som for Aarhundreder tilbage har været i Kongens Hænder, skulde kunne tages tilbage af os. Hvad det andet Spørgsmaal angaaer, vilde det unægtelig være fristende efter den Motivering, det har faaet, at indlade sig derpaa, at saaledes Tienden skulde være en Skat, som om det ikke var en Hæftelse af privatretlig Natur; man kunde ogsaa være fristet til at henvise til de andre Statsindtægter, som f. Ex. Sportlerne til Retsbetjentene, som fordi de ere af en lignende Natur, et aldeles specielt Forhold, intet Menneske er faldet paa at opføre paa Finantsloven; ogsaa flere af disse Indtægter have samme Natur, ere altfor uberegnelige og saaledes ikke af den Natur, at de vel kunne opføres. Jeg skal imidlertid ikke indlade mig vidtløftig derpaa, fordi der i dette Spørgsmaal ikke er nogen principiel Forskjel mellem mig og de ærede Forslagsstillere. Jeg skulde under visse Forhold ikke have det Mindste imod at opføre Kirkens Indtægter under Finantsloven, men jeg har ganske vist i dette Dieblif Meget imod, at vi skulle vedtage det, som i dette Dieblif foreslaaes. Jeg behøver i saa Henseende kun at henvise enhver Udenforstaaende, Enhver, som vil stille sig paa et upartist Standpunkt, og betragte de Forhandlinger, vi allerede idag føre. Ex det virkelig Umagen værd, at vi skulle gjøre os til Kirkeforsamling allerede nu den Dag idag, naar vi dog næste Aar skulle have disse Sager for til Forhandling, at vi saa allerede nu indlade os paa dem? Komme vi ikke tidsnok til at være en Kirkeforsamling? Skulle vi allerede være det under Finantsloven? Men der er en anden simpel Ting,

som jeg vil minde om: Skulle vi virkelig ønske at vedblive, at skabe mange af det Slags Sager, der kastes som en Boldt frem og tilbage mellem de to Thing? Den foreliggende Sag er jo ikke af det Slags Sager, hvormed man styrter en Minister, eller i Anledning af hvilke nogen Regjering tager en saadan Forholdsregel som den at opløse Landsstinget. Til Syvende og Sidst give vi dog efter, og er det saa Umagen værd at vedtage Noget idag, for atter at tage det tilbage om nogen Tid, naar det kommer tilbage hertil, thi Enhver veed jo ligesaagodt som jeg, at om vi end vedtage det idag, vil det dog blive strøjet ud af Finantsloven igjen af Landsstinget, naar Loven kommer tilbage.

J. A. Hansen: Maa jeg bede om Ordet for en personlig Bemærkning!

Chr. Pedersen: Maa jeg bede om Ordet!

Formanden: Jeg vil dog henstille til det ærede Thing, om det finder, at der efter Discussionens Besskaffenhed er Høie til at lade Sagens Forhandling gaae over til næste Møde imorgen, og jeg vil derfor foreslaae Afslutning af Forhandlingerne.

J. A. Hansen: Min personlige Bemærkning er ikke saa vigtig; den kan jeg frafalde.

Formanden: Ja, der er endnu et æret Medlem, der har forlangt Ordet, og jeg vil derfor lade afstemme over Forhandlingernes Afslutning.

Ved den derpaa foretagne Afstemning vedtoges det med 44 Stemmer mod 10, at Afslutning af Forhandlingerne skulde finde Sted.

Man gif altsaa til Afstemning, hvorved:

1) Forslag under Nr. 24 til § 10 af Finantsministeren, tiltraadt af Udvalget: Nr. 7. (Veieindtægter under Krigsministeriet.) (Bet. Nr. 42.)

Summen 11,270 Rd. 17 $\frac{1}{2}$ nedsattes med 530 Rd. 17 $\frac{1}{2}$.

vedtoges eenstemmig med 65 Stemmer.